Załącznik 1.5

1.4. Zasady ewidencji środków trwałych i wartości niematerialnych i prawnych

1). Do **środków trwałych** zalicza się rzeczowe aktywa trwałe o przewidywanym okresie ekonomicznej użyteczności dłuższym niż rok, kompletne, zdatne do użytku i przeznaczone na potrzeby jednostek organizacyjnych CCŚ lub do oddania w używanie na podstawie najmu, dzierżawy lub innej umowy o podobnym charakterze , są to w szczególności :

• nieruchomości- w tym: grunty, prawo wieczystego użytkowania gruntów, budowle i budynki, a także będące odrębną własnością lokale, spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu mieszkalnego oraz spółdzielcze prawo do lokalu użytkowego,

• maszyny, urządzenia, środki transportu i inne rzeczy,

• ulepszenia w obcych środkach trwałych,

• obce środki trwałe używane przez jednostki organizacyjne CCŚ na podstawie umowy najmu, dzierżawy lub innej umowy o podobnym charakterze, jeżeli zgodnie z odrębnymi przepisami środki te mogą być zaliczone do składników majątkowych

2). Składniki majątkowe, których cena nabycia lub koszt wytworzenia są niższe lub równe kwocie wymienionej w ustawie o podatku dochodowym od osób prawnych, lecz okres użytkowania wynosi co najmniej 1 rok zalicza się do **środków trwałych o niskiej wartości.**

3). Składników majątkowych o wartości przekraczającej kwotę określoną w punkcie 2 lecz ze względu na przewidywany okres użytkowania równy lub krótszy niż 1 rok **nie zalicza się do środków trwałych** , a do kosztów materiałów.

4). Nie stanowią środków trwałych nieruchomości, które nie są użytkowane dla realizacji zadań statutowych, lecz zostały nabyte lub wytworzone w celu osiągnięcia korzyści ekonomicznych wynikających z przyrostu ich wartości, uzyskania z nich przychodów lub innych pożytków.

5). Każdy środek trwały klasyfikowany jest zgodnie z Klasyfikacją Środków Trwałych (KŚT).

6). **Za wartości niematerialne i prawne** uznaje się nabyte, nadające się do gospodarczego wykorzystania w dniu przyjęcia do używania:

• autorskie prawa majątkowe, koncesje,

• prawa do wynalazków, patentów, znaków towarowych, wzorów użytkowych lub zdobniczych,

• know-how ,

• nabyte na potrzeby jednostek organizacyjnych CCŚ licencje do programów komputerowych o przewidywanym okresie użytkowania dłuższym niż rok, wykorzystywane na potrzeby związane z prowadzoną działalnością .

7). Za wartość początkową środka trwałego przyjmuje się:

1/ **cenę nabycia** - w przypadku nabycia w drodze **kupna** – jest to rzeczywista cena zakupu obejmująca:

a/ kwotę należną sprzedającemu bez podlegającego odliczeniu podatku od towarów i usług

b/ wszelkie koszty odsetek od zobowiązań rozłożonych na raty, jeżeli zostały naliczone do dnia przyjęcia środka trwałego do używania,

c/ różnice kursowe wynikające z zakupu środka trwałego lub zaciągniętej pożyczki na ich zakup, które zostały naliczone do dnia przekazania środka trwałego do użytkowania,
d/ opłaty notarialne, skarbowe, sądowe i inne naliczone w związku z nabyciem środka trwałego do dnia przekazania do użytkowania,
e/ koszty związane z zakupem naliczone do dnia przekazania środka trwałego do używania, w szczególności: koszty transportu, załadunku, wyładunku, ubezpieczenia w drodze, montażu, a także remontu wykonanego przed oddaniem środka trwałego do użytkowania,
f/ w przypadku importu – cło i podatek akcyzowy,
g/ ewentualnie inne opłaty, opusty i rabaty.
2/ **koszt wytworzenia** -w przypadku **wytworzenia** we własnym zakresie - za który uważa się koszty pozostające w bezpośrednim związku z wykonaniem (montażem, ulepszeniem) środka trwałego oraz koszty dostosowania budowlanego (montowanego, ulepszanego) środka trwałego do użytkowania, mogą to być m.in.
- wartość zużytych składników rzeczowych i usług obcych,
- koszty wynagrodzeń za pracę wraz z narzutami na rzecz pracowników i innych osób zatrudnionych przy budowie,
- inne koszty dające się zaliczyć do wartości wytwarzanych składników majątkowych

Do kosztów wytworzenia nie zalicza się kosztów ogólnych CCŚ.
W przypadku trudności w ustaleniu kosztu wytworzenia środka trwałego jego wartość początkową ustala biegły rzeczoznawca z uwzględnieniem cen rynkowych z dnia przekazania składnika do użytkowania.
3/ **wartość rynkową** – w przypadku nabycia środka trwałego w drodze darowizny lub w inny nieodpłatny sposób –za którą przyjmuje się wartość z dnia nabycia określoną na podstawie przeciętnych cen stosowanych w danej miejscowości w obrocie składnikami majątkowymi tego samego rodzaju i gatunku z uwzględnieniem ich stanu i stopnia zużycia, chyba że umowa darowizny albo umowa o nieodpłatnym przekazaniu określa tę wartość w niższej wysokości.
Jeżeli środki trwałe nabyte tą drogą wymagają montażu, to ich wartość powiększa się o wydatki poniesione na montaż.
Wartość początkową środków trwałych podwyższa się -jeżeli uległy ulepszeniu w wyniku przebudowy, rozbudowy, rekonstrukcji, adaptacji lub modernizacji - o sumę wydatków na ich ulepszenie.
8). Podstawowym narzędziem ewidencyjnym środków trwałych jest „Księga inwentarzowa środków trwałych” prowadzona w poszczególnych jednostkach organizacyjnych CCŚ z podziałem na grupy i rodzaje środków trwałych.

W przypadku pozyskania środka trwałego o niskiej wartości, tj. nieprzekraczającej ustawowych 3500 zł, przepisy podatkowe pozwalają na bezpośrednie zaliczanie ich w koszty. Podatnik nie musi ewidencjonować ich w rejestrze środków trwałych. Nie oznacza to jednak, że można całkowicie je pominąć. Środki o niskiej wartości, których wartość przekroczyła jednak 1500 zł, a przewidywany okres użytkowania jest krótszy niż rok, należy wpisać do ewidencji wyposażenia.

Ewidencja środków trwałych o wartości początkowej wyższej niż **200,00 zł do kwoty równej kwocie wymienionej w ustawie o podatku dochodowym od osób prawnych** prowadzona jest w księgach inwentarzowych z oznaczeniem **„Księga inwentarzowa środków trwałych o niskiej wartości".**

Środki trwałe tej grupy amortyzowane są jednorazowo w momencie ich oddania do użytkowania

W ewidencji środków trwałych o niskiej wartości - bez względu na ich wartość początkową ujmuje się : meble, kalkulatory elektroniczne, aparaty telefoniczne stacjonarna ,komórkowe.

„Księga inwentarzowa środków trwałych" obejmuje m.in. następujące pozycje:

- numer inwentarzowy środka trwałego oraz numer fabryczny dla przedmiotów, które ten numer posiadają,
- nazwę i charakterystykę środka trwałego umożliwiającą jego identyfikację,
- wartość początkową i jej zmiany,
- określenie rodzaju przychodu, datę i źródło nabycia lub wytworzenia, numery i symbole dowodów, na podstawie których wpisano obiekt do książki,
- określenie rodzaju rozchodu oraz datę operacji,
- osoby materialnie odpowiedzialne i komórki organizacyjne, w których znajdują się środki trwałe,

Jednostki organizacyjne Uczelni prowadzą ewidencję wartości niematerialnych i prawnych w księgach inwentarzowych według zasad określonych dla środków trwałych .

Księgowość prowadzi ilościowo-wartościową ewidencję środków trwałych, środków trwałych o niskiej wartości, wartości niematerialnych i prawnych oraz wartości niematerialnych i prawnych o niskiej wartości w podziale na poszczególne jednostki organizacyjne CCŚ (system ewidencji komputerowej).

Jednostki organizacyjne CCŚ zobowiązane są do uzgadniania zapisów w książkach inwentarzowych z ewidencją prowadzoną w Księgowości na dzień inwentaryzacji oraz na 31 grudnia każdego roku.